

СКЛАДИ КОМАНДА

«БУКОВИНА» (Чернівці)

«АВТОМОБІЛІСТ-СБТС» (Суми)

ВОРОТАРІ:

Павло Решетник (1972)
В'ячеслав Богодслов (1969)

Валерій Дудка (1964)
Віталій Вертилецький (1970)
Сергій Нікітенко (1971)

ЗАХИСНИКИ:

Володимир Павлов (1973)
Ігор Цисельський (1960)
Валерій Горошинський (1964)
Вадим Заєць (1974)
Сергій Гамаль (1976)
Роман Шпирнов (1973)

Олександр Бедрицький (1967)
Павло Штихар (1968)
Андрій Савчуков (1969)
Михайло Охріменко (1973)
Дмитро Биков (1973)
Микола Черепенський (1974)
Вадим Кирилов (1973)

ПІВЗАХИСНИКИ:

Дмитро Білоус (1961)
Володимир Гуралік (1971)
Василь Задорожняк (1962)
Ігор Мигалатюк (1976)
Петро Русак (1972)
Володимир Мухлінін (1974)

Юрій Лазебний (1969)
Сергій Михальов (1971)
Юрій Дудка (1973)
Сергій Васкін (1973)
Дмитро Саварець (1976)
Володимир Барліт (1966)

НАПАДАЮЧІ:

Олександр Іванов (1973)
Ігор Коузб (1969)
Андрій Інгуруян (1974)
Валерій Кудлюк (1968)

Олег Теслик (1967)
Сергій Чорношевець (1973)
Олександр Свистун (1976)

ГОЛОВНІ ТРЕНЕРИ:

Олександр Георгійович ПАВЛЕНКО   Віктор Олександрович АРІСТОВ

ПРЕЗИДЕНТИ КЛУБІВ:

Василь Олександрович ФЕДОРЮК   Василь БЕРШОВ

НАЧАЛЬНИКИ КОМАНД:

Петро Дмитрович КОВІЧІК   Анатолій КРУПСЬКИЙ

ТРЕНЕРИ:

Валерій Олександрович БОГУСЛАВСЬКИЙ
Юрій Олексійович СТАСІШИН

Упорядник програми   Василь КОРЖЕВСЬКИЙ.

Тираж 150. Ціна договірна.

ВАСИЛЬ КОРЖЕВСЬКИЙ ПРЕДСТАВЛЯЄ:

4-й НАЦІОНАЛЬНИЙ ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ

СЕЗОН 1994-1995

ПЕРША ЛІГА

ФУТБОЛ-1994

23 вересня 1994 року

“БУКОВИНА”
(Чернівці)

“АВТОМОБІЛІСТ—
СБТС” (Суми)

Програма № 6 (53)

НАШІ ГОСТИ

«АВТОМОБІЛІСТ-СЕТС» (СУМИ)

Команда наших гостей заснована в 1965 році на базі Сумського АТП-18021. Команда виступала в першостях і кубках області, займаючи місця в середній турнірній таблиці. Перший успіх прийшов у 1979 році, коли команда стала володарем Кубка області.

Прогрес «Автомобіліста» почався в 1984 році. Директор АТП-18021 Бараненко не зважаючи на труднощі, вирішив створити хорошу команду. Команду очолив Гущин. Запросили досвідчених гравців: Іванова, Ольшанчука, Безлюдька, Гайдара, Николенка, Михалченка, Фоміна, Лабенка, а також молодих футболістів з ДЮСШ «Фрунзенець» — Белецького, Давиденка, Бакова. Фактично була організована нова команда. У 1985 році «Автомобіліст» став срібним призером першості області, а в наступному — чемпіоном і володарем Кубка області.

У 1987 році команда вперше стартувала в першості України серед колективів фізкультури і доволі успішно — 3-е місце в зоні.

Вдруге на республіканський арені «Автомобіліст» з'явився в 1990 році. Після першого кола команда на п'ять очок відставала від лідера зони — карлівської «Зорі». Сильно «Автомобіліст» зіграв у другому колі: в 15-и матчах здобув 12 перемог і три зустрічі завершилися вничі. Це дало команді фінішувати на 1-му місці. У фіналовому турнірі автомобілісті знову продемонстрували атакуючий футбол, який І прynis Ім перед місце, а з ним і путівку у другу лігу.

Успішно дебютував «Автомобіліст» в другій лізі чемпіонату СРСР, в підсумку зайнявши 8-е місце серед 26-и команд. Великий вклад в успіхі команди внес футбольний клуб із тренерського складу на чолі з головним тренером Михаїлом Івановичем Фоменко.

У першому національному чемпіонаті України «Автомобіліст» виступав у першій лізі в першій підргрупі і зайняв 8-е місце серед 14-и колективів. Країнський бомбардиром команди став В. Самолюк — 6 м'ячів.

В другому чемпіонаті автомобілісти виступили невадо, ледь не покинувши першу лігу. Команда зайняла 17-е місце. Країнським бомбардиром у сумській команді став Д. Рудник — 9 м'ячів.

В минулій першості «Автомобіліст» знову вів боротьбу за продовження прописки в першій лізі. Доклавши величезних зусиль, команда вдалося зачепитися за рятівне 18-е місце серед 20-и команд. Найбільше м'ячів у сумчан забив Д. Рудник (7).

В першостях СРСР буковинська команда зустрічалася із сумськими («Авангард», «Спартак», «Фрунзенець») в 32 матчах: 16 перемог у буковинців, 7 — у сумчан, 9 нічій при різниці м'ячів 48:23. Найчастіше ворота сумчан вимали м'ячі з сітки воріт після ударів В. Воронюка — 7 голів.

МАЙКЕ ФУТБОЛЬНИЙ ФЕЙЛЕТОН

Жила собі на світі футбольна команда «Березина». В далекі роки команда виступала досить успішно, виступаючи в різних змаганнях. І ось в останні роки команда почала переслідувати невдачу. Чи то зміна головного тренера негативно вплинула на команду, чи економічна реформа в країні, — біс його знає. Але факт залишається фактом: команда різко пішла вниз, а по закінченню сезону розпрощалася з найвищою лігою і перешла в першу. Деякі гравці покинули команду і пішли в інші клуби (можуть там більше платити). А «Березина» на їх місця не змогла запросити

хороших футболістів, так як троєї у команди вистачало тільки на чай, та їй більше пукру. І ось із сусідського поселення були запрошенні гравці Шилітельцікі, Красольські і Краснюк, а ще з одного, також сусіднього поселення, молодий гравець Біляк. Одне з тренерських місць зайняв О. Ю. Федишин. Хочу нагадати, що цей тренер перед тим як прийшов у «Березину», тренував одну з команд сусіднього поселення, яка ходила в аутсайдерах. Йому навіть довелось «забаштати» 2500 «баксів» команді-суперниці в одному з турнірів. Гравець «Березини» Патлюк зірвав рапунж у матчі, над командою південного поселення. І ще пан Федишин пообіцяв господарям команди з півдня, що в слідчому сезоні, в якій команді він бі не був, то обов'язково віддасть заборговані очки.

Можливо все це залишилося б поза увагою, але в новому сезоні команда «Березина» почала сезон вкрай невадо, втрачаючи дорогоцінні очки навіть на своєму полі. Все почало виявлятися після поразки «Березини» в одному з турнірів. Гравець «Березини» Патлюк зірвав рапунж у матчі, а через хвилину пан Федишин його замінив іншим гравцем. Така тактика може насторожити любу людину. Після цього пан Федишин зник з обрію команди на днів десять. Подійнували, що він відзначає в одному з південних міст, де згодом повинна була грати «Березина». Саме в тому місті, команда якою пан Федишин заборгував очки. «Березина» програла південним сусідам з рапунжом 0:4. Не останою рідко відігравав в цьому матчі «враг» «Березини» — Красольський, Краснюк і Біляк, допомігши панові Федишину частково розрхуватися. Ви спілтаєте: до чого я веду? Мораль цієї незвичайної історії така: якщо хочеш зібрати добрий урожай, тό на своєму полі сій свою пшеницю, не позначаючи І у сусідів.

«ДИНАМО» — «СПАРТАК» (очима очевидця)

За п'ять годин до початку матчу між київським «Динамо» і московським «Спартаком» в Лізі чемпіонів по Республіканському стадіону почали наближатися натовпи болільників. Усі з нетерпінням очікували зачоклюючого поєдинку. Щоб потрапити у потрібний сектор стадіону довелося пройти шість кордонів мілєцького наряду. Перед початком матчу часа стадіону виправляла, як вулкан Везувій. Зараз вже можна сміливо сказати, що матч виправдав надії і сподівання, багаточисельної гладкої аудиторії. Вже на 12-й хвилині матчу спартаківська Надура, обігравши на лівому фланзі Лужного, зробив навісну передачу в штрафній майданчик киян і Писарєв заонває головою перший мяч в ворота киян. Після такого «холодного душу» динамівці розочаровано відчайдушні штурм спартаківського воріт. Але мяч вперед не йшов у ворота москвичів. На 25-й хвилині киянин Михайленко навіть пенальті не реалізував. На 38-й хвилині спартаківці вдруге заставляють капітулювати воротаря киян. Відзначився Тихонов. Другий тайм розпочався потужними атаками киян. І ось, на 48-й хвилині Леоненко скорочує рапунж до мінімуму, а на 76-й, — після ювелірного пасу Косовського робить рапунж нічійним. Спартаківці не відсідкувались в обороні, а гостро контратакували, але фортуна в цей вечір була на стороні динамівців Києва. На 86-й хвилині по стадіону прокотилася така хвиля радісного крику «Гол!!!», що цьому могли б навіть позадіти фани «Барселони». Це відзначився, вийшовши на заміну, Ребров. Закономірна перемога киян. Після матчу, ідучи з київськими друзями вулицями Києва, на кожному кроці було чуті скандування «Ди-на-мо!» «Ди-на-мо!» На трамваях Іхали на підніжках, розмахуючи жовто-блакитними працюрами, а деякі фанати, навіть зачепившись позаду трамвая, адже було від чого радіти. Ця близькуча перемога киян надовго залишиться в моїй пам'яті.